

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกา
เบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ (กรณีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี
ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑)

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๗๑๓.๐๖/๒๐๘ ลงวันที่
๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เนื่องด้วย
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแลสถานพยาบาลเอกชนตาม
พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ทั้งราชอาณาจักร และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี โดยให้ประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน
คณะกรรมการฯ มีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในคดีที่มีโทษปรับ
สถานเดียว หรือที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก
โดยได้เบิกจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ตลอดมา แต่เนื่องจากมีการแก้ไขพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗
โดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
จึงหารือไปยังกรมบัญชีกลางว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีจะได้รับเบี้ยประชุมกรรมการตาม
พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการฯ หรือไม่ กรมบัญชีกลางตอบข้อหารือกรมสนับสนุนบริการสุขภาพว่า
การแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยไม่มี
การกำหนดองค์ประกอบของกรรมการอื่นให้ชัดเจน จึงไม่เข้าข่ายการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมกรรมการ
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบคณะกรรมการ
เปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของกรมบัญชีกลาง
แต่เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความถูกต้อง จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า
คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเป็นคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการฯ หรือไม่
อย่างไร และมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมสนับสนุน
บริการสุขภาพ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข
(สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๘๑๐/๑๐๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ข้อหาหรือดังกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า มาตรา ๗๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีไว้ ตามความหมายแห่งบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๕^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุม กรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ หรือไม่ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) มีความเห็นว่า การกำหนด องค์ประกอบของคณะกรรมการในกฎหมายแต่ละฉบับขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ ของกฎหมายนั้น ๆ กฎหมายบางฉบับมีการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการไว้อย่างชัดเจน โดยระบุทั้งชื่อหรือตำแหน่ง หรือระบุว่าเป็นผู้แทนของหน่วยงานใด แต่กฎหมายบางฉบับมีการกำหนด องค์ประกอบของคณะกรรมการไว้กว้าง ๆ เพื่อให้เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจแต่งตั้งในการพิจารณา แต่งตั้งบุคคลที่จะทำหน้าที่กรรมการให้เหมาะสมตามลักษณะของงาน ดังนั้น การที่จะพิจารณาว่า กฎหมายฉบับใดได้มีการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตามความหมายแห่งบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุม กรรมการฯ หรือไม่ จึงต้องพิจารณาทบทวนบทบัญญัติแห่งกฎหมายแต่ละฉบับเป็นรายกรณีไป

สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น เมื่อพิจารณาทบทวนบทบัญญัติมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ย่อมเห็นได้ว่า การกำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งต้องแต่งตั้ง จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน เป็นการกำหนดเพื่อให้เป็นดุลพินิจของรัฐมนตรี ในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่จะทำหน้าที่กรรมการให้เหมาะสมตามลักษณะของงาน เนื่องจาก พระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ ได้กำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีสามารถเปรียบเทียบ ความผิดในหลายกรณี และพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ ได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เปรียบเทียบคดีได้ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาค การกำหนดองค์ประกอบ

มาตรา ๗๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม โดยให้ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้ง จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษ ถึงจำคุก ในการนี้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ทำการเปรียบเทียบปรับแทน สำหรับคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีอัตราโทษตามวรรคสอง และผู้นั้น ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ

มาตรา ๕ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและกำหนดองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือโดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติ จากคณะรัฐมนตรี

ของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีโดยระบุชื่อหรือตำแหน่ง หรือระบุว่าเป็นผู้แทนของหน่วยงานใด
ที่จะเป็นกรรมการไว้อย่างตายตัว จึงอาจทำให้เกิดปัญหาในการแต่งตั้งได้ ดังนั้น เมื่อมาตรา ๗๕^๑
แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติและจำนวนของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีไว้
จึงเป็นการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมาย
แห่งบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

รองเลขาธิการฯ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๗